

биране между гражданитѣ. Свършена е била прѣзь 1836 г. и освѣтена отъ Одринския владика Григорий. Надъ олтаря ѝ, отъ вѣнъ, личи слѣдния надписъ:

сѧ чѣрква направи протомастѣръ петко петровъ — 1835 — 1836 априлий 2.

Въ централната часть, върху четиритѣ полукръжни свода се издига гиздаво византийско кубе, живописано съ хубави фрески — сюжети отъ стария и новия завѣтъ. Женското отдѣление се вдава доста навжтрѣ въ цѣрквата; интересенъ е оригиналниятъ му придатъкъ, служащъ за амвонъ.

Както се спомена, „сборътъ“, който става на втория недѣленъ день отъ великденската седмица, е за споменъ на срѣднѣвѣковнитѣ сборове около празника на Новоселската черква.

Клуцохорската черква Св. Никола, въ зида, въ който я виждаме днесъ, е отъ 1834 г. По-рано тя е била малка и повечето отъ дъски¹⁾ Кога е била построена — нищо не се знае, но на всѣки случай, не и прѣди идването на турцитѣ. Началото ѝ ще датира отъ врѣме заправянето на квартала Клуцохоръ, т. е. отъ къмъ края на XV-я вѣкъ, или къмъ началото на слѣдния. Това се види и отъ прѣданието, какво кжщата на Даскалъ Еню, до самата черква, на изтокъ отъ нея, която била правена едноврѣменно съ тая цѣрква, прѣзь 1810 г. била „300 годишна“. Когато Даскалъ Еню събаряля тая кжща, гредитѣ ѝ били почти скапани.

Новата черква е издигната върху основитѣ на старата и то слѣдъ като нѣкои отъ прѣселенитѣ въ Влашко и Русия сливенци почнали да се връщатъ въ родния си градъ. Инициативата за това дали сливенцитѣ *Хаджи Гендо* и *Еню Моралията*.

Послѣдниятъ издѣйствувалъ ферманъ за построяването ѝ, а първиятъ авансиралъ 22 000 гроша, за да се почне работата. (Прѣданието говори, че до Завѣрата, 1821 г., турцитѣ освѣнъ че не сж давали да се строятъ черкви по-високи отъ джамийскитѣ сгради или близко до такива, но сж забранявали даже и поправянето имъ. По тоя начинъ много стари черкви се намирали въ развалини и запустявали окончателно. Въ такова положение сж били и тритѣ сливенски черкви. За най-малка поправка се искало специаленъ ферманъ, а за такъвъ трѣбвало или голѣмъ рушветъ или да се хлопа съ години . . . Въ единъ лѣтописъ ето що се казва: ^нвразуми Бгъ султа Махмуда, та даде изинъ да се направиха

¹⁾ Била дълбоко въ земята и приличала на бордей. Намирала съ на мѣстото, отъ дѣто почва днешната ѝ артика, при стълбитѣ отдѣсно. Тя била толкова ниска отвѣнъ, че даже дѣцата можели да стигатъ стрѣхитѣ ѝ.